

ΕΝΔΙΑΜΕΣΗ ΠΕΡΙΟΧΗ

ΟΡΓΑΝΟ ΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΜΥΣΤΡΑΣ

ΕΚΔΟΤΗΣ-ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ :
ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΝΙΚ. ΚΙΤΣΙΚΗΣ

ISSN 1107-3063. Υπεύθυνος συμφώνως τῷ νόμῳ : Δημ.Ν. Κιτσίκης - Ἀλληλογραφία : Κώστας Σαρδελῆς, Ἐλ. Βενιζέλου 15, Τ.Κ. 151 21, Κάτω Πεύκη, Ἀθήνα. Τηλ. 8054362

Οἰκουμενισμὸς καὶ Ἰπεκτισμὸς

Δύο κρούσματα γραικυλισμοῦ

(Ὅπως καὶ στὰ προηγούμενα τεύχη, συνεχίζουμε ἐδῶ τὴν ἐξέταση τῶν πληγῶν τοῦ ἔθνους, οἱ ὁποῖες προέρχονται ἀπὸ τὴν ἀσθένεια τοῦ γραικυλισμοῦ)

Πρόκειται γιὰ δύο ὄψεις τοῦ ἰδίου νομίσματος. Οἰκουμενισμὸς καὶ ἰπεκτισμὸς προέρχονται ἀπὸ τὴν δουλοπρέπεια καὶ τὴν πλήρη ἔλλειψη ἐφευρετικότητος τοῦ σημερινοῦ ἑλληνικοῦ κατεστημένου ποῦ ὡς βδέλλα κολλᾷ στὸ σῶμα τοῦ ἐκάστοτε ἰσχυροτέρου. Σήμερα ἀνήκομεν στὴν Δύση, αὔριο στὴν Ἰαπωνία, μεθαύριο σὲ κάποιον ἄλλο. Φθάνει νὰ μὴ χρειασθῆ νὰ σκεφθοῦμε ἀπὸ μόνοι μας. Οἱ ἐφημερίδες μας καλύπτρονται ἀπὸ μεταφρασμένα καὶ ἀναμασημένα ἄρθρα τῆς Ἑσπερίας καὶ ἂν "τὸ τραῦμα τὸ τελευταῖο" ἐπανέλθῃ στὶς πόλεις μας θὰ εἶναι διότι ἡ πλούσια Ἑλβετία τὸ ἔχει καύχημά της.

Ἐγώ, ἐπειδὴ ἤμουν Ἕλληνα, καὶ συνεπῶς ἀμελητέα ποσότης γιὰ τοὺς συμπατριῶτες μου, δὲν ἀκουγόμενα ὡς ἐμπνευστῆς τῆς ιδέας τῆς Ἐνδιάμεσης Περιοχῆς, ποῦ ἤδη ἀπὸ τὰ χρόνια τοῦ 60, ὅταν οἱ πάντες ἐπέμεναν νὰ διαιροῦν τὸν κόσμον σὲ ἰδεολογικὲς σφαῖρες, ἐπαρουσίαζα ἀφειδῶς σὲ πάμπολλα ἄρθρα μου καὶ βιβλία τὴν θεωρία μου ὅτι περισσότερη σημασία εἶχε ἡ διάκριση μεταξὺ πολιτιστικῶν περιοχῶν (ἡ Ἐνδιάμεση Περιοχὴ ὡς ὀρθοδοξο-ἰσλαμική, ἀντετίθετο στὴν καθολικο-προτεσταντικὴ Δύση καὶ στὴν ἰνδουιστικο-βουδιστικὴ Ἀνατολή) καὶ πῶς φερ'εἶπεῖν τὸ

χαρακτηριστικὸ τῆς Ρουμανίας ἦταν πῶς ἀνῆκε στὴν Ἐνδιάμεση Περιοχὴ

ὡς γαλουχημένη ἀπὸ αἰῶνες στὸ φρόνημα τῆς Ὀρθοδοξίας καὶ διόλου ὅτι ἦτο σοσιαλιστικὴ, ἐπειδὴ γιὰ μερικὲς δεκάδες χρόνια εἶχε ἀποδεχθῆ τὸν κομμουνισμό. Οἱ δὲ δυτικοὶ κομμουνιστολόγοι ἔγραφαν συγγράμματα ἐπὶ συγγραμμάτων γιὰ τὴν Ρουμανία, χωρὶς ποσῶς νὰ γνωρίζουν, οὔτε καὶ νὰ ἐνδιαφέρονται γιὰ τὸ πολιτιστικὸ παρελθὸν τῆς Ρουμανίας, καὶ συνέκριναν τὸ Βουκουρέστι μὲ τὸ Οὐλάν Μπατὸρ ἐπειδὴ ἦσαν καὶ οἱ δύο κομμουνιστικὲς πρωτεύουσες.

(συνέχεια στὴν σελ. 2)

Ἡ ἀλβανικὴ Ρωμηοσύνη καὶ πέραν τῆς Βορείου Ἡπείρου

(Ὁ Ρωμηός, μέσῳ τῆς ἀγάπης, ἐπεκτείνει τὸ γένος τῆς μεγαλεξανδρινῆς οἰκουμένης, εἰς βάρος τοῦ διαιρετικοῦ ἐθνικισμοῦ. Δ.Κ.)

Ἡ ἄγνωστη Ρωμηοσύνη, ὅπως μᾶς τὴν θύμισε σχετικῶς πρόσφατα στὴν Ἀθήνα, μὲ ἓνα βιβλίον τοῦ ὑπὸ τὸν αὐτὸ τίτλον, ὁ Βορειοηπειρωτῆς γιατρὸς σὲ νοσοκομεῖο τῶν Ἀθηνῶν κ. Θωμᾶς Στεργιόπουλος, ἀφορᾷ ἀσφαλῶς τὴν ἀλύτρωτη Ρωμηοσύνη τῆς Βορείου Ἡπείρου, ποῦ δὲν εἶναι μόνον ἄγνωστη, ἀλλὰ καὶ ἐγκαταλελειμένη στὴν τύχη της ἀπὸ τὸν ἑλλαδικὸν σαλταδορισμό. Φυσικῶς, δὲν εἶναι μόνον ἡ Βόρειος Ἡπειρος ἄγνωστη

(συνέχεια στὴν σελ. 6)